

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010129
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3816010129.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému A. F., nar. XX.XX.XXXX v L. nad L., trvale bytom J. XXX, okres L. nad L., t. č. na slobode a proti obžalovanému J. D., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom mesto J., okres J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre pokračovací trestný čin zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona spáchaného z časti samostatným konaním a z časti v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. októbra 2020 prejednal odvolanie oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. novembra 2018 pod sp. zn. 2T/28/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolania obžalovaných A. F. a J. D. z a m i e
t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. novembra 2019 pod sp. zn. 2T/28/2016, na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 04. marca 2016 pod č. k. 2Pv 238/13/3307-96 boli najskôr podľa § 41 odsek 3 Tr. zákona zrušené výroky o vine a súvisiace výroky s nimi u obžalovaného J. D., nar. XX.XX.XXXX v právoplatnom (08. apríla 2015) rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. marca 2014 pod sp. zn. 1T/178/20134 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08. apríla 2015 pod sp. zn. 23To/108/2014 a u obžalovaného A. F., nar. XX.XX.XXXX v právoplatnom (09. apríla 2013) rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 09. apríla 2013 pod sp. zn. 3T/23/2013 a následne boli obžalovaní A. F. a J. D. uznaní za vinných zo spáchania pokračovacieho trestného činu zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona spáchané z časti samostatne a z časti v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona, obžalovaný A. F. pod bodmi 1, 2, 3, 4 a 9 a obžalovaný J. D. pod bodmi 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 nasledovného skutkového základu:

obžalovaný A. F., obžalovaný J. D.

1. po vzájomnej dohode v J. v mesiaci máj 2012 po tom, ako prostredníctvom elektronickej pošty a@b.c objednali v J. na V. ulici XX z Informačného centra mladých dňa 10.5.2012 od spol. B., s. r. o., na emailovú adresu a@b.c 1.200 kg morčacích pŕs po -4,30,- Eur/kg v celkovej hodnote -5.160,- Eur, na čo im bola zaslaná faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu -5.160,- Eur s požiadavkou o jej uhradenie, pričom pred dopravou zabezpečil J. D. falošný prevodný príkaz, z ktorého vyplývalo, že pod variabilným symbolom XXXXXXXXXX z účtu spoločnosti IK C., s. r. o., IBAN SK XX XX XXXXXX XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Tatra banke, a.s., bola prevedená čiastka vo výške -5.160,- Eur na účet spoločnosti B., s.r.o., ktorého kópiu A. F. a J. D. dňa 15.5.2012 prostredníctvom elektronickej pošty a@b.c v J. na V. ulici XX z Informačného centra mladých poslali poškodenej spoločnosti B., s.r.o., ako doklad preukazujúci úhradu platby v prospech spoločnosti B., s. r. o., za objednaný tovar, pričom následne A. F. telefonicky uviedol

konateľovi spoločnosti B., s. r. o. že pre tovar si príde na vlastné náklady, na čo vodič vozidla EČ: PD-XXXXPB E. H. dňa 17.5.2012 prevzal -1.200,- kg morčacích pŕs, faktúru potvrdil pečiatkou spol. IK C., s. r. o. tovar odovzdal A. F. v J. XXX, predmetná platba na účet v skutočnosti nebola poukázaná, tovar vcelku si následne v J. XXX, okres L. nad L., prevzal J. D., za čo vyplatil A. F. na účet jeho nevlastnej dcéry H. J. -600,- Eur, pričom už v čase objednávky tovaru obvinení vedeli, že za tovar nezaplatia a tým sa na úkor spol. B., s.r.o., obohatili a spôsobili tak škodu vo výške -5.160,- Eur,

2. po vzájomnej dohode prostredníctvom elektronickej pošty a@b.c v J. na V. ulici XX z Informačného centra mladých A. F. - ako zástupca spoločnosti IK C., s. r. o., so sídlom V. cesta XX, L., IČO: XXXXXXXX (ďalej len IK C.) spolu s J. D. objednali dňa 17.4.2012 od spol. M. O., s. r. o., na mailovú adresu a@b.c 4 palety kuracích pŕs PL 500 g VB, 2 palety kurčiat 1,0-1,1 kg, 2 kartóny bravčovej pečene s kosťou 20 kg/kartón, následne dňa 18.4.2012 im boli ako zástupcom spoločnosti IK C., s. r. o., z M. O. zaslané emaily z elektronickej pošty a@b.c ,t.j. k objednávke zo dňa 18.4.2012, že preprava bude vykonaná 25.4.2012 a zálohový list na sumu -8.145,- Eur so žiadosťou o jeho úhradu, po čom bude tovar odoslaný, k čomu spoločne prostredníctvom elektronickej pošty a@b.c v J.i na V. ulici XX z Informačného centra mladých dňa 23.4.2012 poslali preskenovaný falošný bankový príkaz k úhrade platby, ktorý zabezpečil J. D. v nezistenú dobu a na nezistenom mieste, pričom z daného príkazu vyplývalo, že pod variabilným symbolom XXXXX z účtu IK C. č. XXXXXXXXXXX/XXXX v Tatra banke, a.s., bola vykonaná úhrada vo výške -8.145,- Eur na účet spoločnosti M. O., s. r. o., pričom následne dňa 23.4.2012 bol objednaný tovar na presne nezistenom mieste v okrese X. v hodnote -8.160,- Eur prevzatý A. F. za spoločnosť IK C., prevzatie - výdajku č. Y potvrdil A. F. pečiatkou IK C. a vlastnoručným podpisom, pričom však predmetná platba vo výške -8.145,- Eur poškodenej spoločnosti uhradená nebola, bankový príkaz k úhrade danej platby bol falošný, pričom už v čase objednávky tovaru obvinení vedeli, že za tovar nezaplatia, a že uvádzajú do omylu poškodenú spoločnosť, a tým sa obohatili na úkor spoločnosti M. O., s. r. o., vo výške -8.160,- Eur,

obžalovaný A. F.

3. ako zástupca spoločnosti IK C., s.r.o., dňa 10.4.2012 zaslal z e-mailového konta a@b.c <mailto:a@b.c> na e-mailové konto a@b.c patriace U. F., pracujúcej na pozícii obchodnej riaditeľky v spoločnosti F., s. r. o., požiadavku o zaslanie cenovej ponuky ohľadom kúpy mrazených rýb, pričom sa následne dohodli, že prvé tri obchody budú realizované zálohovou faktúrou a vždy po obdržaní dokladu o platbe spoločnosti F., s. r. o., zašle obvinenému A. F. ním objednaný tovar, následne A. F. poslal ešte dňa 10.4.2012 objednávku na mrazené ryby formou e-mailu, pričom mu bol dňa 11.4.2012 zo spoločnosti F., s. r. o., zaslaný e-mailom zálohový list č. XXXX na sumu -11.902,20,- Eur a následne dňa 11.4.2012 obvinený F. zaslal na e-mailové konto a@b.c fiktívny doklad o úhrade predmetného zálohového listu - platobný príkaz na úhradu sumy -11.902,20,- Eur, ktorý si zabezpečil bližšie nezisteným spôsobom, pričom na základe predmetného dokladu o úhrade spoločnosti F., s. r. o., ešte v deň 11.4.2012 prostredníctvom prepravnej spoločnosti P., s. r. o., odoslala objednaný tovar, ktorý dňa 13.4.2012 osobne prevzal obvinený A. F., pričom v skutočnosti neuhradil spol. F., s.r.o., kúpnu cenu, pričom už v čase objednania tovaru obvinený vedel, že za tovar nezaplatí a uvedeným konaním sa obvinený obohatil na úkor spoločnosti F., s. r. o., a spôsobil jej tak škodu vo výške -11.902,20,- Eur,

obžalovaný A. F., obžalovaný J. D.

4. v presne nezistený deň v mesiaci november 2011 sa vzájomne dohodli, že v mene spoločnosti ID - C., s. r. o., ktorej konateľom je obvinený A. F., objednávajú od spol. P., a. s., najprv tovar v malých hodnotách, ktoré zaplatia a následne objednávajú tovar vo väčšej hodnote, ktoré úmyselne nezaplatia s tým, že tovar prevezme obvinený J. D. v obci J. č. XXX, pričom uhradí iba prvé objednávky s nižšou hodnotou a za týmto účelom dňa 24.11.2011 A. F., ako konateľ spoločnosti IK - C., s. r. o., v V. uzavrel rámcovú kúpnu zmluvu č. XXX/XXXX s predávajúcim spol. P., a. s., ktorej predmetom bol predaj a kúpa mrazenej hydiny, pričom faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 7.12.2011 v celkovej sume -236,16,- Eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 9.12.2011 v sume -243,65,- Eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 14.12.2011 v sume -150,70,- Eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 16.12.2011 vo výške -244,70,- Eur a faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 5.1.2012 vo výške -2.119,56,- Eur, v celkovej hodnote -2.994,77,- Eur uhradili a následne na

základe požiadavky obvineného D. v období od 23.12.2011 do 2.2.2012 obidvaja obvinení objednali za spoločnosti P., a. s. tovar mrazenej hydiny, načo bola predávajúcim vystavená dňa 23.12.2011 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 06.01.2012 na sumu -2.468,01,- Eur, dňa 28.12.2011 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 11.01.2012 na sumu -2.415,38,- Eur, dňa 03.01.2012 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.01.2012 na sumu -2.976,14,- Eur, dňa 10.01.2012 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 24.01.2012 na sumu -3.181,30,- Eur, dňa 16.01.2012 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 30.01.2012 na sumu -3.297,15,- Eur, dňa 18.01.2012 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 01.02.2012 na sumu -3.732,46,- Eur, dňa 24.01.2012 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 07.02.2012 na sumu -4.461,66,- Eur, dňa 26.01.2012 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 09.02.2012 na sumu -2.768,71,- Eur, dňa 02.02.2012 faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 16.02.2012 na sumu -2.698,27,- Eur, pričom tovar prevzal obvinený F. v obci J., kde potvrdil dodacie listy pečiatkou IK-C., s. r. o., a následne tovar odovzdal obvinenému D., ktorý mu za každú dodávku tovaru vyplatil sumu približne -500,- Eur, a to vkladom na účet H. J., nevlastnej dcéry obvineného F., alebo osobne a tiež si z každého tovaru A. F. nechal minimálne 4 kartóny mrazenej hydiny, pričom už v čase podpisu rámcovej zmluvy obaja obvinení vedeli, že za odobratý tovar poškodenej spoločnosti P., a. s. nezaplatia a uvedeným konaním sa obohatili na úkor spoločnosti P., a. s., spôsobili jej tak škodu vo výške -27.999,08,- Eur,

obžalovaný J. D.

5. ako osoba konajúca za subjekt J. D. - D., sídlo L. S. č. XX/XX, J., IČO: XX XXX XXX, na základe rámcovej kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22. februára 2011 v L. L. so zástupcom spoločnosti M. R. republika, s. r. o., A.: XX XXX XXX, objednal telefonicky od obchodného zástupcu spoločnosti M. Slovenská republika, s. r. o., A.. J. J. v dňoch 03. marca 2011 až 31. marca 2011 dodávky drogistického tovaru a kozmetiky, dodaný tovar prevzal v okrese J. v dňoch od 07. marca 2011 do 04. apríla 2011, prevzal faktúry za uvedený tovar, konkrétne faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 21. marca 2011 vo výške -6.143,17,- Eur, faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 24. marca 2011 vo výške -2.737,62,- Eur, faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 06. apríla 2011 vo výške -794,77,- Eur, faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 06. apríla 2011 vo výške -2.048,63,- Eur, faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 06. apríla 2011 vo výške -2.111,41,- Eur, faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 12. apríla 2011 vo výške -7.118,86,- Eur, faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 25. apríla 2011 vo výške -147,73,- Eur, faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 25. apríla 2011 vo výške -4.663,67,- Eur, hoci už v čase objednávania a prevzatia tovaru vedel, že za objednaný tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti, a to nielen u poškodenej spoločnosti M. R. republika, s. r. o., faktúry vystavené dodávateľom M. R. republika, s. r. o., v lehote splatnosti neuhradil, čím spôsobil poškodenej spoločnosti M. R. republika, s. r. o., L. G. č. XX, L., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške -25.765,86,- Eur,

6. ako osoba konajúca za subjekt J. D. - D., sídlo L. S. č. XX/XX, J., IČO: XX XXX XXX, si u obchodného zástupcu poškodenej spoločnosti P. P. R., s. r. o., objednal a bezprostredne na to v dňoch 04. októbra 2011, 12. októbra 2011 a 19. októbra 2011 prevzal na X. v J. pred stravovňou H. R. rôzny potravinársky tovar, ktorého prevzatie potvrdil odtlačkom pečiatky a podpisom na jednotlivé faktúry, konkrétne na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. októbra 2011, splatnej dňa 03. novembra 2011 vo výške -2.562,44,- Eur, na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12. októbra 2011, splatnej dňa 11. novembra 2011 vo výške -786,97,- Eur, na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. októbra 2011, splatnej dňa 18. novembra 2011 vo výške -231,72,- Eur, ktoré v lehote splatnosti nezaplatil a neuhradil ani do dnešného, pričom vedel už v čase objednávania a aj prevzatia tovaru, že za tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti, a to nielen u poškodenej spoločnosti P. P. R., s. r. o., čím spôsobil poškodenej spoločnosti P. P. R., s. r. o., sídlo U. č. 1, L., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške -3.581,13,- Eur,

7. ako osoba konajúca za subjekt J. D. - D., sídlo L. S. č. XX/XX, J., IČO: XX XXX XXX, dňa 17. októbra 2011 v P., okres J., podpísal kúpnu zmluvu č. P so spoločnosťou C.-JR, s. r. o., sídlo Y. cesta č. XXX, J., IČO: XX XXX XXX, na základe ktorej si následne telefonicky od A. U. H. objednal rôzny potravinársky tovar, ktorý prevzal v okrese J. a ktorého prevzatie potvrdil odtlačkom pečiatky a podpisom na jednotlivé faktúry, konkrétne na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18. októbra 2011, splatnej dňa 01. novembra 2011 vo výške -2.145,13,- Eur, na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20. októbra 2011,

splatnej dňa 03. novembra 2011 vo výške -1.390,34,- Eur, na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. októbra 2011, splatnej dňa 08. novembra 2011 vo výške -3.112,31,- Eur, na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. októbra 2011, splatnej dňa 10. novembra 2011 vo výške -909,84,- Eur, na faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03. novembra 2011, splatnej dňa 17. novembra 2011 vo výške -818,51,- Eur, ktoré nezaplatil v lehote splatnosti, ani neskôr, pričom vedel už v čase objednávaní a aj prevzatia tovaru, že za tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti, a to nielen u poškodenej spoločnosti C.-JR, s. r. o., čím spôsobil poškodenej spoločnosti C.-JR, s. r. o., sídlo Y. cesta č. XXX, J., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške -8.376,13,- Eur,

8. ako osoba konajúca za subjekt J. D. - D., sídlo L. S. č. XX/XX, J., IČO: XX XXX XXX, telefonicky objednal v období júl a august 20XX od spoločnosti A.. Y. L. - P., Y. č. XXX, IČO: 11 XXX XXX, rôzny potravinársky tovar v prevádzke B. R. č. XXX, ktorý dňa 28. júla 2011 bol vydaný v mieste prevádzky poškodenej spoločnosti a neskôr dodávaný tovar preberal v J. na F. č. XX, osobne obvinený v dňoch 28. júla 2011 tovar v sume -1.223,71,- Eur, 09. augusta 2011 tovar v sume -4.241,12,- Eur a 25. augusta 2011 v sume -2.811,34,- Eur, ktorý do dátumu splatnosti faktúr - č. XXXXXX do 29. augusta 2011, č. XXX XXX do 18. augusta 2011 a č. XXX XXX do 15. septembra 2011 - nezaplatil a neuhradil ich ani neskôr, pričom vedel už v čase objednávaní a aj prevzatia tovaru, že za tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, doručených platobných rozkazov, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti, a to nielen u poškodenej spoločnosti A.. Y. L. - P., čím spôsobil poškodenej spoločnosti A.. Y. L. - P., Y. č. XXX, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške -8.276,17,- Eur,

obžalovaný A. F.

9. ako konateľ IK C., s.r.o., so sídlom V. cesta XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, po tom, čo ako kupujúci dňa 1.9.2011 v R. X. Y. uzatvorili kúpnu zmluvu so R. H., spol. s.r.o., so sídlom Y. námestie č. 1, XXX XX R. X. Y., ako predávajúcim, predmetom ktorej bola dodávka mäsa a mäsových výrobkov, vrátane dopravy a vyloženia tovaru do skladu v R. L., okres F., v dobe od 22.9.2011 do 13.10.2011 v R. X. Y. v objekte R. H., spol. s r.o., prostredníctvom svojho obchodného zástupcu uskutočnil odbery mäsa a mäsových výrobkov s vedomím, že za tento odber nezaplatí, a za ktorý po odobratí tovaru po vystavení faktúr ani nezaplatil, čím pre R. H., spol. s r.o., so sídlom Y. námestie č. 1, R. X. Y., spôsobil škodu vo výške -28.792,71,- Eur.

Za tento trestný čin boli obžalovaní odsúdení nasledovne:

Obžalovaný A. F. podľa § 221 odsek 3 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 36 písmeno l) Tr. zákona, § 37 písmeno h) Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 42 odsek 2 písmeno a) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Tr. zákona za použitia § 36 písmeno l) Tr. zákona, § 37 písmeno h) Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/14/2013 zo dňa 5. marca 2013, v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/23/13 zo dňa 9. apríla 2013, v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/79/13 zo dňa 26. novembra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/121/14 zo dňa 23. januára 2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaný J. D. podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 41 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 37 písmeno h), písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 4 Tr. zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 112 (jednostodvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 42 odsek 2 písmeno b) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/178/2013 zo dňa 10. marca 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/108/2014 zo dňa 8. apríla 2015 v časti trestu týkajúceho sa ukladania samostatného trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/3/2013 zo dňa 10. septembra 2013, v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/30/2012 zo dňa 21. februára 2012, v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/46/2012 zo dňa 14. decembra 2012, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

V adhéznom konaní, t.j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému J. D. uložená povinnosť nahradíť poškodenej obchodnej spoločnosti M. R. republika, s. r. o., L. G. č. XX, L., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške -23.258,49,- Eur, poškodenej obchodnej spoločnosti P. P. R., s. r. o., sídlo U. č. 1, L., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške -3.581,13,- Eur, poškodenej spoločnosti C.-JR, s. r. o., sídlo Y. cesta č. XXX, J., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške -8.176,13,- Eur, poškodenej spoločnosti A. Y. L. - P., Y. č. XXX, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške -8.003,17,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku bola okresným súdom obžalovanému J. D. a obžalovanému A. F. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradíť poškodenej obchodnej spoločnosti B., s. r. o., V. XXX, XXX XX B., O. republika, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške -5.160,- Eur, poškodenej obchodnej spoločnosti M. O., s. r. o., V. - B. u Y. XXX, O. republika, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške -8.160,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku bola obžalovanému A. F. uložená povinnosť nahradíť poškodenej obchodnej spoločnosti R. H., s. r. o., so sídlom Y. námestie č. 1, XXXXX R. X. Y., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške -27.742,71,- Eur, poškodenej obchodnej spoločnosti F., s. r. o., Y. XXX/ X, S. - Y., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške -11.902,20,- Eur.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podali odvolania obaja obžalovaní.

Obžalovaný A. F. podané odvolanie ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne neodôvodnil, pričom po otvorení verejného zasadnutia odvolacieho súdu podané odvolanie spresnil tak, že napáda iba výrok o jemu uloženom treste, s ktorým je nespokojný s návrhom, aby mu bol uložený miernejší trest.

Obžalovaný J. D. podané odvolanie ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní odôvodnil písomne jednak prostredníctvom obhajcu a jednak i sám. Prostredníctvom obhajcu uviedol, že odvolanie podal proti všetkým výrokom vo vzťahu k svojej osobe napadnutého rozsudku okresného súdu. V prvom rade poukázal na to, že základom žalovaných skutkov vo vzťahu k jeho osobe sú obchodno-záväzkové právne vzťahy medzi poškodenými a obchodnou spoločnosťou IK C., s. r. o., v ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom spoluobžalovaný A. F., preto mal prvostupňový súd posudzovať vec z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti právnických osôb podľa § 4 odsek 1 písm. a) Zákona č. 91/2016 Z. z. v platnom znení, pretože je nepochybné, že žalované skutky boli spáchané právnickou osobou, v ktorej mene konal jej štatutárny zástupca, ktorý bol povinný svoje povinnosti vykonávať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov a je aj zodpovedným za spôsobenie škody, ktorú svojim konaním spôsobil. Je teda zrejmé, že za spôsobenú škodu poškodeným nesie priamu zodpovednosť obchodná spoločnosť IK C., s. r. o. a nie obžalovaný. Prvostupňový okresný súd sa tiež dostatočne nevysporiadal s jeho obranou, ktorú považoval iba za účelovú a bezvýhradne sa stotožnil s výpoveďou spoluobžalovaného A. F., ktorú považoval za hodnovernú a to aj s ohľadom na svedecké výpovede osôb vypočutých na hlavnom pojednávaní, ktorí sa však sami podieľali na spôsobení škody, pretože svojim konaním nepostupovali s potrebnou opatrnosťou, nepreverili si

potrebné údaje o spoločnosti IK C., s. r. o. o jej základnom imaní, o jej konateľovi a ani ostatné potrebné údaje za účelom zamedzenia spôsobenia škody. O tomto svedčí ich úmysel či neopatrnosť obchádzania ich povinností dané Obchodným zákonníkom v ustanovení § 132 odsek 2. V tomto smere potom poukázal na judikatúru českých a slovenských súdov z ktorých vyplýva, že je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka obchodno-právneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane jeho práv a majetkových záujmov. Preto trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov, t. j. inštitúty obchodného a občianskeho práva. Spoluobžalovaný A. F. ho krivo obvinil a účelovo obviňuje zo skutkov, ktoré v podstate ako konateľ obchodnej spoločnosti IK C., s. r. o. spáchal sám alebo prostredníctvom iných osôb tak, ako to premyslene robil aj v minulosti. Jeho vzťah k nemu bol spočiatku založený na dôvere až do času, keď zistil, že ho spoluobžalovaný A. F. úmyselne zneužíva v obchodnoprávných vzťahoch, pretože s ohľadom na svoju minulosť už priamo do týchto vzťahov vstupovať ako konateľ nemohol. Dozvedel sa o ňom, že po celom území republiky objednáva tovar, za ktorý faktúry neuhrádza a z toho dôvodu zmenil sídlo spoločnosti do L.. Ich vzťahy sa zhoršili po tom, čo mu poskytol finančné pôžičky, ktoré nevrátil alebo ich chcel splácať rôznym spôsobom tak, ako to vyplynulo aj z jeho výpovede. Neuhrádzal mu ani požičiavanie si jeho nákladného motorového vozidla na prepravu tovaru. Krivo ho spoluobžalovaný A. F. obvinil, pretože mu odmietol účasť na uhrádzaní odobratého tovaru jeho obchodnou spoločnosťou, kde ho zneužil na jeho zastupovanie, pričom musel vedieť, že jeho postavenie ako konateľa je zo zákona nezastupiteľné a zodpovedá za celú svoju činnosť konateľa. Z priebehu dokazovania muselo byť aj prvostupňovému okresnému súdu dostatočne zrejmé, že na konanie bol navedený práve spoluobžalovaným A. F. len pre to, aby mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti prostredníctvom jeho osoby. Inak sa to logicky ani vysvetliť nedá. Dokazovanie pri tom nebolo zamerané na to, aby bolo zisťované, prečo ho spoluobžalovaný A. F. krivo obvinil. Konštatovanie prvostupňového súdu o tom, že sa ho A. F. nesnažil obviňovať zo žalovaného skutku pod bodom 3 vyvracia jeho výpoveď, kde ho priamo viní, že od neho prevzal mrazené ryby zo spoločnosti F., s. r. o. v cene -11.902,20,- Eur v roku 2012, keď bolo svedeckými výpoveďami preukázané, že už v roku 2011 nebol P. U. v P. prevádzkovaný, bez potrebných priestorov a zariadení, čím sa sám zamotal do vlastných vykonávaných líží proti nemu. Svedok H.. Z. L. potvrdil, že v obchodných kontaktoch s ním vystupovala obchodná spoločnosť IK C., s. r. o. a že komunikácia prebiehala prostredníctvom telefónu alebo elektronickou poštou a obchodný vzťah nebol potvrdený písomnou kúpnu zmluvou. Svedok H. E. okrem iného uviedol, že v mieste bydliska spoluobžalovaného A. F. v J. vyložil tovar podľa predchádzajúcej dohody s ním, keď mu vrátil aj firemnú pečiatku IK C., s. r. o. a papiere, ktoré mu dali v O. spoločne s tovarom, ktorý doviezol. Svedok tiež potvrdil, že vykonal vklady peňazí pre spoluobžalovaného A. F. na účet jeho dcéry - svedkyne H. J., pričom prvostupňový okresný súd už ďalšie okolnosti ohľadom tejto skutočnosti neskúmal. K týmto svedeckým výpoveďiam uviedol, že časť peňazí z tohto bola pôžička pre F. a ďalšia časť slúžila na zaplatenie kúpnej ceny za odobratý tovar. Ďalej uviedol, že je pravdou, že niekedy nemal k dispozícii občiansky preukaz aj preto, že sa bál exekúcií. On nedlhoval obchodnej spoločnosti IK C., s. r. o. nič, bolo to práve naopak, keď mu táto obchodná spoločnosť nevrátila všetky pôžičky, ktoré jej poskytol a neuhradila mu ani náklady za prepravu. Svedok Y. F. v podstate potvrdil to, čo on uvádzal, pričom svedkyňa H. J. sa ohľadom nakladania financií na jej účte vyjadriť odmietla. Aj ju spoluobžalovaný A. F. zneužíval na svoju trestnú činnosť. R. G. O., E.. V. L. a Z. Y. potvrdili, že vo všetkých prípadoch išlo o obchodné bez zmluvné aktivity poškodených s obchodnou spoločnosťou IK C., s. r. o., pričom rámcová zmluva tak, ako uvádza svedok Y. nie je kúpnu zmluvou podľa Obchodného zákonníka. Svedkovia H. B., C. Y. a H. L. len potvrdili skutočnosť ohľadom dovozu mrazených rýb od obchodnej spoločnosti F., s. r. o. do P. U. v P. Postoj obžalovaného na hlavnom pojednávaní, keď síce využil svoje zákonné právo iba dokresľuje jeho charakter a jeho osobu. Svojou výpoveďou v prípravnom konaní sledoval iba svoje záujmy a ciele a spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní iba predstieral tak, aby ho usvedčil zo skutkov, ktoré on nespáchal a ani spáchať nemohol. Výpovede svedkov nepotvrdili pravdivosť tvrdení spoluobžalovaného A. F., ktorý sledoval pre seba priaznivé súdne rozhodnutie. Prvostupňový okresný súd vykonané dôkazy nesprávne podľa zákona vyhodnotil a dospel k tak nesprávnym skutkovým a právnym, záverom ohľadom jeho osoby a neriadil sa ani platnou zásadou „in dubio pro reo“, pretože všetky pochybnosti v konaní vyšli najavo, vyhodnotené v jeho neprospech. Obžalovaný J. D. vo svojom písomnom odôvodnení odvolania v podstate poukázal na dôvody uvádzané jeho obhajcom, ktorý písomne odôvodňoval odvolanie a súčasne poukázal tiež na to, že spoluobžalovaný vo svojich výpoveďach zakaždým ponúkol inú verziu, čo nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní riešené ako rozpor, pričom viacerí svedkovia potvrdili kontakt iba so spoluobžalovaným A. F.. Orgány činné v trestnom konaní ani ďalej nepreverovali jeho tvrdenia. Ďalej uviedol, že jeho vklady na účet svedkyne J. svedčia o fakte, že išlo o úhrady za odobratý

tovar od spoluobžalovaného A. F.. Ďalej poukázal aj na pochybenie prvostupňového okresného súdu v tom, že mu pričítal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, čo je v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia NS SR v Bratislave zo dňa 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009, z ktorého vyplýva, že táto sa nepoužije v prípade aplikácie ustanovenia § 41 odsek 2 Tr. zákona, t. j. pri uplatnení tzv. „asperačnej“ zásady. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zrušil a trestné stíhanie voči nemu zastavil, eventuálne aby podľa § 322 odsek 3 a § 285 písm. c) Tr. poriadku rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného J. D. do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti všetkých poškodených, resp. ich zástupcov, prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu navrhol obe odvolania obžalovaných ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obžalovaný A. F. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že od času, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vedie už riadny život a navrhol, aby mu bol uložený miernejší trest ako mu bol uložený v napadnutom rozsudku okresného súdu.

Obhajca obžalovaného J. D. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich odvolanie a jeho písomné dôvody a navrhol, aby odvolací krajský súd rozhodol tam spôsobom uvedeným prípade tak, že napadnutý rozsudok okresného súdu zruší a vec mu vráti, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný J. D. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa cíti byť nevinným a súhlasí s tým, čo uviedol jeho obhajca právom konečného návrhu.

Podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaných odvolaní obžalovaného A. F. a J. D., ktoré boli podané oprávnenými osobami a včas napadnutý rozsudok v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku pričom takto zistil, že vo vzťahu k rozhodovaniu o vine obžalovaného A. F. prvostupňový okresný súd, po splnení všetkých procesných podmienok právoplatným uznesením na hlavnom pojednávaní podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku prijal jeho vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku zo spáchania všetkých žalovaných skutkov (pod bodmi 1, 2, 3, 4 a 9) kladených mu podanou obžalobou za vinu s ich následným právnym posúdením ako pokračovací trestný čin zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona z časti spáchaného samostatným konaním a z časti spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a v dôsledku takéhoto procesného stavu ani nemohol preto preskúmať tento výrok napadnutého rozsudku vo vzťahu k tomuto obžalovanému, pričom ani nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného A. F. vytýkané a ktoré by v jeho prípade odôvodňovali dovolanie, avšak iba z dôvodu § 371 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku - zásadné porušenie práva na obhajobu. Z podnetu ním podaného odvolania preto krajský súd ďalej u tohto obžalovaného preskúmal iba výroky o uloženom spoločnom súhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu.

Vo vzťahu k rozhodovaniu o vine obžalovaného J. D., ktorý vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, že je nevinným zo spáchania všetkých žalovaných skutkov kladených mu za vinu (pod bodmi 1, 2, 4, 5, 6, 7 a 8), v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci prvostupňový súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku, a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom

na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k právnomu posúdeniu konania obžalovaného J. D.. Obžalovaný aj napriek tomu, že poprel spáchanie všetkých žalovaných skutkov, ktorých spáchanie mu bolo podanou obžalobou prokurátora kladené za vinu, nebolo možné jeho tak jeho obhajobné tvrdenia ako aj odvolacie námietky vo vzťahu k vine akceptovať. Ani krajský súd tak, ako správne k tomu dospel aj okresný súd nepovažoval výpoveď spoluobžalovaného A. F., ktorý priamo usvedčoval obžalovaného J. D. za dôkaz, ktorému nebolo možné uveriť, a to aj napriek tomu, že obžalovaný A. F. na hlavnom pojednávaní využil svoje procesné právo a k veci nevypovedal, pričom ale v prípravnom konaní vo svojej výpovediach, vykonaných zákonným spôsobom a teda plne procesne spôsobilé, v podrobnostiach popísal skutkové okolnosti, ktoré usvedčili obžalovaného J. D. zo spáchania predmetných žalovaných skutkov, ktorých spáchanie mu bolo kladené podanou obžalobou prokurátora za vinu. Na tomto závere nič nemenia ani prípadné, aj podľa názoru krajského súdu iba nepodstatné rozpory, na ktoré poukazoval obžalovaný J. D. v rámci odvolacích námietok. Je nevyhnutné uviesť, že nie len výpoveď spoluobžalovaného A. F. ale aj ďalšie vykonané (usvedčujúce) dôkazy (svedecké výpovede, listinné dôkazy), na ktoré v podrobnostiach poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, predovšetkým však svedecká výpoveď Z. Y. usvedčili obžalovaného J. D., ktorý v zásade nepopieral účasť na spáchaní žalovaných skutkov, čo však ale vysvetľoval tým, že v celej veci sa takpovediac ocitol nevinné, pretože bol spoluobžalovaným, ktorý podľa jeho názoru má niesť sám zodpovednosť, zneužitý. Takejto obrane, vzhľadom na všetky zistené skutkové okolnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov však v žiadnom prípade nebolo možné uveriť. V tomto smere obžalovaný v odvolacích námietkach sám poukazuje na osobu spoluobžalovaného, ktorý takéto podvody páchal aj v minulosti, čo sa mal podľa svojho tvrdenia dozvedieť až s odstupom času, čomu nebolo však možné logicky uveriť. Takejto obrane obžalovaného J. D. nebolo možné uveriť už len preto, že sám uviedol, že s obžalovaným mal mať dlhodobé zlé skúsenosti, keď mu tento nevracal požičané finančné prostriedky a aj napriek tomu mal ísť „naivne“ do ďalších obchodných vzťahov s ním. Je nesporné, že úmysel obžalovaného preukázaným protiprávnym konaním spáchaným žalovanými skutkami smeroval k získaniu majetkového prospechu, pričom tiež nie je možné vylúčiť, že ak mal spoluobžalovaný A. F. nesplatené dlhy voči obžalovanému J. D., bola účasť tohto obžalovaného na spáchaní týchto skutkov logicky z časti motivovaná ich splatením takýmto spôsobom. Neobstoja ani odvolacie námietky obžalovaného J. D. v tom, že v čase, kedy bol odobratý predmetný tovar od obchodnej spoločnosti F., s. r. o., už hotel U. v P. nebol v prevádzke, pretože nemohol byť problémom takýto tovar postúpiť inému subjektu za výhodnú cenu na spracovanie či ďalší predaj. Z obsahu odvolacích námietok tiež vyplýva určitá protirečivosť tvrdení obžalovaného. Pokiaľ obžalovaný J. D. namietal, že trestnoprávnu zodpovednosť by mala niesť prioritne obchodná spoločnosť IK C., s. r. o. na podklade legislatívy, t. j. Zákona č. 91/2016 Z. z. v platnom znení, nie je možné v posudzovanom prípade prijať takýto záver s poukazom na dve skutočnosti. Po prvé, zákon o trestnoprávnej zodpovednosti právnických osôb bol prijatý a jeho účinnosť nastala, a to bez akejkoľvek retroaktivity (spätnej účinnosti), až po spáchaní žalovaných skutkov a po druhé, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že primárne zodpovednými osobami sú fyzické osoby - obaja obžalovaní, ktorí, najmä obžalovaný A. F. iba využil ako krycí manéver obchodnú spoločnosť, ktorej bol výlučným spoločníkom konateľom. Aj keď na pozadí žalovaných skutkov sú obchodnoprávne vzťahy, prípadne vzťahy vyplývajúce z Občianskeho zákonníka, v posudzovanom prípade vôbec nejde o tzv. „ultima ratio“, teda, že trestné právo má mať v posudzovanom prípade iba subsidiárnu povahu ako krajné riešenie a predovšetkým má ísť o uplatnenie práv poškodených prostredníctvom príslušných ustanovení Obchodného či Občianskeho zákonníka tak, ako to naznačoval v odvolacích námietkach obžalovaný J. D. spolu s ním uvádzanými povinnosťami poškodených pri vykonávaní právnych úkonov v súvislosti s predmetnými obchodmi s obchodnou spoločnosťou IK C., s. r. o., s poukazom už na uvedené skutočnosti takýto záver je možné iba odmietnuť. Preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zistení prvostupňového súdu a v plnej miere sa stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov tak, ako to vyjadril prvostupňový súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, pričom odvolací súd ďalej v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného aj tu súd prvého stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď jeho konanie po právnej stránke správne posúdil ako dokonaný pokračovací trestný zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona spáchaného z časti samostatným konaním a z časti v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný svojím konaním kumulatívne naplnil všetky štyri formálne znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu zločinu. Obžalovaný z hľadiska veku spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti jednoznačne ako

dospelý páchatel' trestného činu a v konaní neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný bola v inkriminovanom čase nepríčetným, či konal v stave zmenšenej príčetnosti. Naplnený bol aj objekt útoku tohto prečinu - ochrana majetku iného a splnená bola aj jeho subjektívna stránka, t. j. priamy úmysel (dolus directus) obžalovaného. Z obsahu žalovaného skutku tak, ako je popísaný v skutkovej časti napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva aj naplnenie objektívnej stránky predmetného zločinu.

Pri ukladaní trestov obom obžalovaným prvostupňový okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odseku 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce (vyjmúc pričítania jednej priťažujúcej okolnosti každému z oboch obžalovaných a priznania jednej poľahčujúcej okolnosti A. F.) a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne u oboch obžalovaných okresný súd dospel k záveru v tom, že obom bude nevyhnutné uložiť spoločný súhrnný trest, preto aj jeho úvodný výrok vo výrokovej časti napadnutého rozsudku podľa § 41 odsek 3 Tr. zákona je celkom správny a zákonný.

U obžalovaného A. F. prvostupňový súd nepochybil, keď dospel k záveru o existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Pochybil však, keď obžalovanému nepriznal v súlade s už ustálenou súdnou praxou a judikatúrou aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu, čím významne napomohol predovšetkým žalobcovi, ako nositeľovi dôkazného bremena v trestnom konaní a v neposlednom rade aj k hospodárnosti konania a stabilite výroku o svojej vine, keď súčasne okresný súd na podklade tohto prijatého vyhlásenia neaplikoval mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona. Nesprávnym postupom okresného súdu bolo aj pričítanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže u obžalovaného okresný súd súčasne aplikoval i ustanovenie § 41 odsek 2 Tr. zákona, t. j. tzv. „asperačnú - zostrojujúcu zásadu“ tak, ako na to správne aj s uvedením právnej argumentácie poukázal vo svoj prospech obžalovaný J. D., čo platí aj u obžalovaného A. F.. Preto mal okresný súd navyše aplikovať ustanovenie aj § 38 odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona o znížení hornej hranice trestnej sadzby. Na druhej strane okresný súd správne dospel k záveru o uložení spoločného trestu a súčasne aj súhrnného trestu, vrátane výroku podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona tak, ako na to v podrobnostiach v napadnutom rozsudku okresný súd poukázal. Aj napriek vytýkaným chybám, spolu s nesprávne uvedeným § 42 namiesto § 48 Tr. zákona, nebolo nevyhnutné vykonávať nápravu, pretože okresný súd, pri správnom postupe pri ukladaní spoločného úhrnného a súhrnného trestu podľa najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty podľa § 221 odsek 3 Tr. zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody, neodporujúc tým ustanoveniu § 42 odsek 1 Tr. zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Tr. zákona fakticky tie isté tresty v zhodných výmerách tak, ako boli obžalovanému uložené v dotknutom rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1T/79/2013 zo dňa 26. novembra 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 23. januára 2015 pod sp. zn. 6To/121/2014. Na základe uvedeného, preto aj keby existoval zákonný dôvod na zmiernenie uloženého spoločného a súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, s jeho inak správnym a zákonným zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže iné, aj podľa názoru krajského súdu zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona nebolo nevyhnutným, nebolo možné mu uložiť miernejší trest odňatia slobody, pretože ukladaný súhrnný trest odňatia slobody nemôže byť už podľa zákona miernejší než ten, ktorý mu bol v dotknutom meritórnom rozhodnutí súdu uložený. Naopak, krajský súd bol toho názoru, že obžalovanému, aj vzhľadom na rozsah ním spáchaných trestných činov, jeho mieru zavinenia a ďalšie zákonné kritéria by odôvodňovali uloženie skôr prísnejšieho trestu odňatia slobody, čo však ale nebolo možné, vzhľadom na absenciu podaného odvolania prokurátorom v neprospech tohto obžalovaného. Napokon však na druhej strane nie je možné opomenúť, že jeho výpoveď bola významná aj ako usvedčujúca výpoveď vo vzťahu k spoluobžalovanému J. D.. Tresty, ktoré obžalovanému A. F. okresný súd sú aj podľa krajského súdu v medziach konformnosti s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a teda ešte sú dostatočnými pre zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a pritom v rámci dostatočnej miery ešte vyjadrujú aj morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného A. F. spoločnosťou.

Ani u obžalovaného J. D. okresný súd nepochybil, keď aj v jeho prípade ukladal spoločný a súhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 3, § 42 odsek 1 a zásad uvedených v § 41 odsek 2 Tr. zákona. Naproti tomu, tak ako správne aj so správnou právnou argumentáciou namietal obžalovaný J. D., však

okresný súd nemal pričítať aj tomuto obžalovanému prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Nepochybil však ale pri pričítaní prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Napokon ak aj okresný súd aplikoval ustanovenie § 38 odsek 4 Tr. zákona (o zvýšení dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby o 1/3), čo s poukazom na § 38 odsek 7 Tr. zákona, byť aplikované nemuselo byť, vzhľadom na použitie ustanovenia § 41 odsek 2 Tr. zákona (uplatnenie tzv. „asperačnej - zostrujúcej“ zásady aj u tohto obžalovaného). Tieto skutočnosti však v konečnom dôsledku nemali zásadný vplyv pri ukladaní trestu odňatia slobody u obžalovaného J. D. a ani nevyhnutný dôvod na nápravu, pretože aj u neho rovnako ako u spoluobžalovaného A. F. ustanovenie § 42 odsek 1 Tr. zákona o súhrnnom treste bránilo uloženie miernejšieho súhrnného trestu odňatia slobody, než aký mu bol uložený v dotknutom rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. marca 2014 pod sp. zn. 1T/178/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08. apríla 2015 pod sp. zn. 23To/108/2014 v celkovej dĺžke 100 mesiacov po súčte uložených oboch trestov (súhrnný vo výmere 6 rokov a samostatný vo výmere 28 mesiacov) v citovanom rozsudku. Okresný súd potom so zreteľom na všetky ostatné zákonné kritéria pri ukladaní trestu obžalovanému J. D. uložil aj podľa záveru krajského súdu primeraný zákonný spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 112 mesiacov, ktorý je plne konformným s očakávaným účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a s dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovaného J. D. spoločnosťou. Správne a zákonné je aj zaradenie okresným súdom obžalovaného na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody pri správnom označení ustanovenia § 48 /namiesto 42/ odsek 2 písm. b) Tr. zákona do prísnejšieho ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný vzhľadom na svoju trestnú minulosť, správne interpretovanú a konštatovanú okresným súdom v napadnutom rozsudku bol pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za inú svoju trestnú činnosť a i v prípade tohto obžalovaného krajský súd nevidel relevantný dôvod k tomu, aby bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do iného, miernejšieho či prísnejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na rozsah podaného odvolania obžalovaného J. D. krajský súd preskúmal aj súvisiace výroky adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody a dospel k záveru, že okresný súd vo vzťahu nielen k obžalovanému A. F. ale aj k obžalovanému J. D. rozhodol vecne správne a zákonne o uložení povinnosti nahradiť škodu poškodeným subjektom, ktoré si nárok na náhradu škody, ktorej vznik je bez akýchkoľvek pochybností v priamej príčinnej súvislosti s ich protiprávnym konaním, uplatnili riadne včas.

Vzhľadom na uvedené i skutočnosť, že napadnutý rozsudok je vecne správny, presvedčivý, nevykazujúci prvky arbitrárnosti a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie oboch obžalovaných sú tak nedôvodné, odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. poriadku ich odvolania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.